

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Mani mīļotie draugi!
Dievs, dabas Radītājs, ir
arī vislielākais mākslinieks, kurš spēj
tik apburoši apgleznot katru kociņu

un liek tam iemirdzēties visās varavīksnes krāsās, kad pienāk zelta rudens gadalaiks. Šogad pirmie divi rudens mēneši līdz pat šim brīdim spēja saglabāt siltu laiku un deva iespēju cilvēkiem priecāties par skaisto mežu rotu. Jācer, ka visi zemkopji šogad laicīgi paspēja novākt savu dārzu un tīrumu ražu, par ko esam pateicīgi mūsu Radītājam. 11.10. Lielvārdes Romas katoļu draudze pulcējās savā dievnamā, lai svinētu Ražas svētkus, kuros atnesa savu augļu, dārzeņu un dažādu citu pārtikas produktu groziņus, lai pateiktos vislabajam Debesu Tēvam par šī gada ražu mūsu Dzimtenes dārzos, tīrumos, laukos, mežos, upēs, ezeros un jūrā. Starp atnestajām upurdāvanām bija arī gaļas un zivju produkti, medus, siers, augļi, dārzeņi, un, protams, maize un vīnogas, ko dažādu vecumu draudzes locekļi pieņēma pie altāra. Sirdis priecājās par brīnišķīgām kļavu lapu vītņēm un skaisto lielo vītņi no mežrozīšu zariņiem ar sarkanajām ogām, kuras nopina Ņina, Baiba un Veronika. Silvija Raga atveda ļoti skaistus kļavu lapu rozīšu atveidojumus, ar kuriem tika dekorētas dievnama sienas. Četras lielas kļavu lapu vītņes no griestiem nolaidās pār baznīcu līdz pat kolonnu lampām un viena vītne rotāja arī kora balkonu. Gaisīgas vītņes no kastaņiem un kļavu lapiņām kā ģirlandžu aizkari savienoja kolonnu augšējās daļas. Bet pie lielā altāra sānu sienām pacēlās piecmetrīgie kļavu zari ar vēl zaļām lapām, kuras pēc nedēļas jau kļuva zeltainas. Visas dekorācijas kopumā radīja ļoti jauku iespaidu par dievnamu, kas tika izpušķots rudens krāsās un lika sajusties “kā mežā,” tuvāk dabai. Bija iespēja visiem apbrīnot, ka no parastajām koku lapām, kurus cilvēki uzskata par dabas atkritumiem, saslauka, samet kaudzēs un sadedzina, var izveidot tādas brīnišķīgas dekorācijas. Ar to mēs gribējām arī izcelt Dievišķā Mākslinieka — Radītāja lielo talantu un pateikties par skaisto dabu, par ko šodien cilvēki tik bieži aizmirst. Mūsdienu sabiedrībā ļoti pietrūkst pateicības par dabu, tās augļiem. Esam pieraduši tikai ņemt visu no dabas, to brutāli izpostot, bet tik reti pateicamies par to, ko tā mums dod. Tāpēc ticīgie tika aicināti sirsnīgi pateikties lūgšanās dievkalpojuma laikā un dziedāt pateicības himnu “Te Deum laudamus” (Tevī, Dievs,

mēs slavējam), ko koris pēc Komūnijas arī skaisti izpildīja, slavējot Dievu ar daudzajiem skanīgajiem dziedājumiem. Kaut atsaucība no draudzes locekļiem šogad bija diezgan pasīva Ražas svētku sagatavošanās darbos, tomēr visi darbi bija labi, kvalitatīvi un savlaicīgi pabeigti. Šeit milzīgs paldies ir jāsaka mūsu draudzes aktīvai Vladimira un Baibas Čubatjuku ģimenei, kuri pēdējā laikā ļoti daudz palīdz draudzes dzīvē. Protams, tas nenozīmē, ka viņiem vieniem tagad viss būtu jādara, jo tas ir visu draudzes locekļu pienākums. Jau gadu draudzē darbojas kā floriste Dagnija Stikāne, kurai arī esam ļoti pateicīgi par ziedoto laiku un enerģiju ziedu kompozīciju veidošanā dievnamā. Paldies visiem, kuri ziedoja savus ziedus, lai būtu mazāk izdevumu.

Un tomēr ar rūgtumu bieži ir jāatzīst, ka vēl arvien daudzi šīs draudzes locekļi ir pasīvi un inerti, nav iemācīti strādāt un rūpēties par savu draudzi, just atbildību par to. Jauki ir būt ciemiņiem, bet mēs gaidām jūs kā draudzes — ģimenes locekļus, kā savējos, kā saimniekus. Esam beidzot saskaņojuši siltās tualetes ierīkošanas baznīcā projektu, un ir veikta liela daļa ārdarbu, bet paliek vēl iekšdarbi. Tādēļ aicinu atsaukties draudzes vīrus - celtniekus, kas varētu palīdzēt veikt šos darbus, lai pēc iespējas ātrāk varētu ierīkot silto ziemas tualeti.

1.11. svinēsim lielos obligāti svinamos svētkos Visu Svēto godam, godinot mūsu debesīgos aizbildņus Triumfējošajā baznīcā debesīs. Tie ir mūsu brāļi un māsas, kuri ir jau izcietuši šķīstītavas mokas Cietošajā baznīcā, kuru mēs atbalstīsim

2.11. visu Mirušo piemiņas dienā jeb Dvēseļu dienā ar nomoda nakts vigīliju, kas būs mūsu lūgšanu liels upuris par dvēselītēm šķīstītavā. Neaizmirsīsim, ka arī mums visiem kādreiz tur būs jānonāk un jācieš lielas mokas par dzīves laikā piedotajiem, bet līdz galam negandarītajiem grēkiem. Tāpēc neželosim savu miegu un paliksim nomodā, sirsnīgi lūdzoties par un ar mūsu aizgājējiem, jo tajā naktī Kungs ļaus viņiem vienoties ar mums dzīvajiem sv. Misēs, kurās upurēsīm Kristus Upura nopelnus par visiem mums mīļajiem cilvēkiem. Kristus Karaļa svētkos 22.11. pateiksimies par nokalpoto Baznīcas gadu un ar Adventa I svētdienu 29.11. iesāksim Jauno Baznīcas gadu. Sveicu visus mūsu Valsts proklamēšanas svētkos un vēlu visiem garīgo atmodu un prieku! A. S.

Mirušo piemiņas diena: vēsture un mūsdienu tradīcijas

Baznīca 2. novembrī atzīmē Mirušo piemiņas jeb Dvēseļu dienu. Kristieši ir lūgušies par saviem mirušajiem brālīem un māsām jau kopš kristietības sākumiem. Par to liecina gan iegravējumi katakombās, gan agrie kristīgie rakstnieki Tertulians un Cipriāns. Tātad, kristieši jau izsenis ir ticējuši, ka viņu lūgšanām var būt pozitīva ietekme mirušo cilvēku dvēseļu labklājībā. Tiesa, teoloģisks šo lūgšanu pamats attīstījās tikai vēlākā laika gaitā.

VI gadsimtā benediktiešu mūki mēdza atcerēties savus mirušos līdzbrāļus Vasarsvētkos. Dvēseļu dienas sākumi ir meklējami 998. gadā, kad Klunī klostera abats Odilo ierosināja benediktiešus svinēt šo atceri kādā citā noteiktā dienā. Drīzumā šo praksi pārņēma arī kartuziešu ordenis un tā pamazām sāka ieviesties visā universālajā Baznīcā. Šodien daudzi Rietumu kristieši – gan katoļi, gan arī anglikāņi, Dvēseļu dienu atzīmē 2. novembrī. Sākumā daudzi Baznīcas reformatori gribēja atteikties no šīs dienas svinēšanas, jo tā bija saistīta ar katolisko teoloģiju un tās izpratni par šķīstītavu. Taču laika gaitā vairākas protestantu kopienas tomēr nolēma rīkot mirušo atceres dienas arī savās Baznīcās.

Pasaulē pastāv daudz dažādu tradīciju, kas ir saistītas ar Dvēseļu dienu. Dažviet tās ir cieši savijušās ar vietējās kultūras elementiem, tai skaitā pat tādām, kas ir pretrunā ar kristietību. Ungārijā Mirušo dienā ir pieņemts aicināt mājās bāreņus un apdāvināt tos ar ēdienu, drēbēm un rotaļlietām. Polijas laukos ir izplatījusies leģenda, ka pusnaktī pirms Dvēseļu dienas vietējo dievnamu apspīd spoža gaisma. Pastāv ticējums, ka šo gaismu veido svētas dvēseles, kas ir sapulcējušās savā bijušajā draudzē, lai lūgtos par tām dvēselēm, kuras vēl atrodas šķīstītavā. Vairāki poļi tic, ka pēc lūgšanas, šīs dvēseles apciemo mājas, tāpēc atstāj atvērtas savu namu durvis.

Pēdējos gadu desmitos pasauli, tai skaitā arī Latviju, ir pārņēmušas neopagāniskas Dvēseļu dienas svinēšanas tradīcijas. Jau naktī pirms 1. novembra jeb Visu Svēto dienas tiek atzīmēts tā dēvētais „Helovīns”. Mūsdienu helovīns ir milzīgs kultūru un tradīciju sajaukums, kurā ir savijušies seno ķeltu priesteru druīdu *Samhain* rituāla elementi, seno romiešu auglības dievietes Pomonas svētku svinēšanas tradīcijas, kaut kas ir aizgūts arī no kristīgajām Visu Svēto un Dvēseļu dienām, no dažādām ezoteriskajām kustībām. „Helovīns” ir īsts postmodernisma kultūras paraugs, kur, bez īpašas izšķirošanas, vienā katlā tiek „samaisītas” vērtības un antivērtības.

Mirušo diena kristīgajā izpratnē - ir nodibināta kā lūgšanu diena par mirušajiem – tātad, par tām dvēselēm, kas atrodas šķīstītavā, un kurām ir nepieciešamas ticīgo lūgšanas, lai šīs dvēseles varētu baudīt mūžīgo svētlaimi pie Dieva. Par šo cilvēku dvēselēm tad arī lūgsimies: „Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs, un mūžīgā gaisma lai atspīd viņiem! Amen!”

Avots: I. Šteinerte,

<http://lv.radiovaticana.va/storico/2009/11/02/>

Dvēseļu dienā

Lūdžās bērna dvēselīte, bailes ciešot mātes miesās.
Vai tas zēns vai meitenīte, kuru pati māte tiesās?
“Mīļā, mīļā māmuliņe, nelūdžos es tevīm daudz:
Ļauj man ieraudzīt to gaismu, kuru rādot svece raud!”

Tumsā palikt dvēselītei... — nebūs asariņu tai.
Svecīte par viņu raudās, nedzimšanai nolemtai.
Tādai mīļai māmuliņei sirdsapziņa pārmetīs
Dvēseļdienā, kad pie kapa raudot sveci
ieraudzīs...

V. Kalve

Visu Svēto diena un lūgšanas par mirušajiem

Vai Visu Svēto diena ir Helovīns?

Helovīns – *Allhallows even* – tulkojumā no angļu valodas nozīmē Visu Svēto dienas priekšvakars. Katoļu Baznīcā jau no pirmajiem gadsimtiem Visu Svēto dienas svētki ir sākti svinēt iepriekšējās dienas vakarā, 31. oktobrī. Latīņu valodā to sauc par *vigīliju* jeb nomodu, nomodā palikšanu pirms svinībām. Šī tradīcija Baznīcā bija pārņemta no jūdiem. Tā to mēs redzam Ziemassvētkos, Lieldienās, pat Jāņos jeb svētā Jāņa Kristītāja dzimšanas svētkos, kur saplūdušas kristīgās un pagāniskās tradīcijas, kad Jāņu ugunsroku iedezinām jau iepriekšējās dienas vakarā.

Visu Svēto dienas svētki katoļu Baznīcā ir radušies pāvesta Gregora III laikā no 731. līdz 741. gadam. 1. novembrī pāvests iesvētīja Sv. Pētera bazilikā kapelu, ko veltīja Visiem Svētajiem un nolēma arī iedibināt viņiem veltītus svētkus. Katoļu Baznīcā lielākajiem svētajiem ir savas īpašas svētku dienas, bet zinām, ka ir svētie, kuri netiek kanonizēti. Un arī parasts kristietis, kurš dzīvo svētu dzīvi, pēc nāves ir svēts. Ar pāvesta Gregora IV lēmumu 843. gadā visā katoļu Baznīcā 1. novembris tika pasludināts par svētkiem.

Kas ir Svecīšu vakars, ko arī atzīmējam šajā laikā?

Uzreiz pēc Visu Svēto dienas, 2. novembrī mēs svinam Mirušo piemiņas dienu. Ja 1. novembrī mēs priecājamies par dvēselēm, kas jau ir iegājušas debesīs, tad 2. novembrī lūdzamies par tām, kas vēl ir šķīstītavā. Visā katoliskajā Baznīcā tieši 2. novembrī notiek aizlūgumi par mirušajiem tieši kapsētās. Var teikt, ka Latvijā kapusvētkos tiek pielietota tā pati 2. novembra Mirušo piemiņas dienas aizlūgumu kārtība jeb Procesija par mirušajiem.

Kā Baznīca atzīmē Visu Svēto dienas priekšvakaru?

Šodien katoļu Baznīcā Visu Svēto dienā notiek svētā Mise, priecājoties par cilvēkiem, kas izvēlējušies iet svētuma ceļu, bet senatnē vigīlija, visticamāk, nebija tikai lūgšanās baznīcā. Mūsdienās, īpaši Latvijā, arī Polijā, Visu Svēto diena praktiski jau tiek svinēta kā Mirušo piemiņas diena. Jo visi, par kuriem mēs lūdzamies, kas ir šķīstītavā, tāpat nonāks debesīs un būs svēti.

Lai kādam mirušajam palīdzētu no šķīstītavas nonākt debesīs ir nepieciešams apmeklēt kapsētu laikaposmā no 1. līdz 8. novembrim un lūgties kapsētā par mirušajiem, kaut vai tikai domās.

Avots: Priestera Ilmāra Tolstova blogs ,

http://kalpotajs.blogspot.com/2013/10/visu-sveto-diena-un-lugasanas-par_24.html

Sveicam un pateicamies...

Gribam apsveikt mūsu draudzes locekli, pensionēto skolotāju **Vilhelmīni Eisaku** vārda dienā. Vēlam viņai Dieva svētību, veselību, izturību, dzīves ceļu staigājot. Neskatoties uz gadu nastu, viņa gandrīz

katru svētdienu ir mūsu baznīcīnā, lūdzas kopā ar mums visiem. Mēs varam pateikties Dievam, ka Viņš mūs ir savedis kopā, un mūsu ceļi krustojušies ar Vilhelmīni un viņas ģimeni.

Vilhelmīne ir ļoti gaišs, garīgs cilvēks ar bagātu dvēseli. Viņas sirds mīlestība staro uz visiem. Viņa ir cilvēks, kas neatsaka palīdzību nevienam. Ikviens var griezties pie viņas pēc padoma. Cik daudz skolas bērni ir nākuši pie viņas apmācībā, lai sagatavotos eksāmeņiem vai tāpat padziļinātu zināšanas. Ar sirsni un mīlestību viņa visus ir pieņēmusi un nav atteikusies.

Jebkurā dzīves situācijā viņa atrod īstos vārdus, ar ko var mierināt vai sveikt. Visos svētkos viņa mūs atceras un velta katram vispiemērotākos apsveikuma vārdus, kuri nāk no patiesas sirds. Vilhelmīne prot arī atrast vispiemērotākos dzejnieka vārdus, kas atbilst dzīves konkrētam gadījumam.

Savus rakstīņus viņa ir ievietojuši arī draudzes avīzītē. Kamēr bija spēks un labāka veselība Vilhelmīne aktīvi darbojās draudzes dzīvē.

Vēl tagad Vilhelmīne ir ļoti sabiedriska, aktīvi piedalās dažādos pasākumos, apmeklē koncertus, radus.

Viņas ģimene ir ļoti muzikāla. Meitu Evitu un mazmeitu Gintu jau no pašas bērnības, viņa ir ievadījusi mūzikas pasaulē. Viņām tuva un mīļa ir dziesma.

Viņām visām gribas no sirds pateikties par visu, ko viņas ir darījušas un dara mūsu un mūsu tuvinieku labā. Lai mūsu mīļais, labais Debesu Tēvs par visu atmaksā!

Ar cieņu un mīlestību:

Švireviču ģimene un Janīna

Rožukroņa Karaliene, lūdzi par mums!

Oktobra mēnesis, Rožukroņa Karalienes mēnesis, iesācies ar kopīgo rožukroņa lūgšanu un Sv. Terēzītes, priesteru aizbildnes, svētkiem. 2. oktobrī lūdzāties par sv. Sargeņģeļiem, kā arī vairākiem svētajiem, kurus Baznīca atceras šajā mēnesī.

Nosvinējām arī Ražas svētkus kā pateicību Dievam par izaudzēto ražu. Pricēja draudzes atsaucība, atnesot savus groziņus, lai saņemtu svētību sava darba augļiem. Prieks arī par attiecīgi Ražas svētkiem saposto dievnamu. Pateicība tai mazajai saujīņai, kas piedalījās šīnī darbā, nerēķinoties ar savu laiku. Īpaši mūs pārsteidza Silvijas Ragas izdoma, kura no krāsainajām rudens lapām izveidoja skaistus mākslas darbus — rozīšu pušķīšus.

Vislielākā pateicība Dievam, kas mūsu draudzē atveda tik darbīgu un izdomas bagātu priesteri Andri.

Saņēmām arī replikas no dažiem, vai tas Dievam vajadzīgs? Bet, ja Dievs mūs ir radījis pēc savas līdzības un attēla, tad kāpēc mēs uzpošam savus mājokļus un pricējamies par to? Vai Dievam nesagādā prieku, ja arī Viņa mājokli mēs sapošam ar skaistajām rudens krāsām, kā pateicību par skaisto zemi, kuru mums ir radījis? Tā ir varbūt mūsu vispatiesākā pateicība Kungam par visām žēlastībām, ko saņemam ik mirkli, ja tikai darām no sirds.

Reizēm prieku par to visu labo, ko gūstam baznīcā,

nomāc mūsu kurnēšana, ka viss nav tā, kā mums patiktos. Mīļie cilvēki, vai mēs kādreiz aizdomājamies par saviem vārdiem, ko izsakām, ka ne jau mums jābūt par soģiem un tiesnešiem. Bieži nākas dzirdēt, ka dievkalpojumi ir gari. Dievs deva mums septiņo dienu, lai mēs veltītu to Kungam – Kunga Jēzus Kristus dienu, bet nevis vienu Kunga stundu. Vai mēs kādreiz nepadomājam, ka gribam pavadīt laiku Kunga namā Viņa godam un savai pestīšanai, nevis pievilkt ķeksīti: ņem par labu šo stundu Kungs, ko Tev atvēlēju.

Gribu lūgt Dieva svētību, tiem, kas atbalsta mūs gan darbos, gan ar labu padomu. Paldies, Kungs, ka Tu atvedi draudzē tik labas ģimenes kā Čubatjuku ģimeni, kurai vislielākā pateicība Ražas svētku sarīkošanā. Tāpat arī Dieva palīdzību lūdzu luterāņu Vīlnīšu ģimenei par nesavtīgo palīdzību. Visiem vēlot stipru ticību un paļāvību uz Dievu:

Antoņina Ratnieks

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:30 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. 9:00.
Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. 18:00.

05.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvājiem locekļiem un Svētā Stunda.

06.11. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

Vigīlijas dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī

1. novembrī — Visu Svēto dienā:

11:00 — svētku Mise ar II Vesperēm. Pēc sv.
Mises — Jēzus Sirds dievkalpojums un
Euharistiskā procesija.

23:30 — Vesperes par mirušajiem.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

0:00 — svinīgā pusnakts sv. Mise par draudzes un
visiem mirušajiem; pēc Mises — Procesija par
mirušajiem ar piecām apstāšanās vietām, *Libera
me, Domine* (Pasargā mūs, Kungs), Esi sveicināta,
Karaliene, Kunga eņģelis.

2:30 — Lasījumu stunda par mirušajiem
(*Exsequiae*).

5:00 — Krusta ceļš.

6:30 — Laudes (Rīta slavas dziesmas) par
mirušajiem, noslēguma svētība, Kunga eņģelis.

18:00 — Dienas sv. Mise par mirušajiem.
Procesija par mirušajiem.

Vigīlijas nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Dieva piedošanas izlūgšanās visiem
mirušajiem, kuri traģiski šķīrās no šīs pasaules,
nesagatavoti uz tikšanos ar Radītāju.

*Atceries, Draugs, varbūt arī Tu kādreiz saņemsi tādu
palīdzību un tad Tu jutiesies ļoti laimīgs un pateicīgs par
to, ko būsi izdarījis šajā lūgšanu naktī! Jūs visi, kas
vēlaties būt ar mums kopā ar mums un slavēt Visvareno
Kungu šajā naktī ar lūgšanām, himnām, psalmiem,
dziesmām un Svēto Rakstu vārdiem, būsi ļoti mīļi gaidīti
1.-2. novembrī Lielvārdes Romas katoļu baznīcā.*

22.11. — **Kristus Karaļa svētki:** noslēdzas
Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram.

29.11. — **Adventa I svētdiena.** Adventa vainagu un
sveču svētīšana.

18. novembrī — Ekumeniskais dievkalpojums
luterāņu baznīcā pl. 15:00.

Mūsu baznīcā būs svētku dievkalpojums pl. 18:00.
Aicinām visus ierasties un aizlūgt par savu
Dzimteni, tās Saeimu, valdību, iedzīvotājiem –
ikkatru, kurš dzīvo šajā zemē, vai arī atrodas ārpus
Latvijas, bet sirdī ir šeit!
Vienosimies kopīgā nodomā par Latviju!!!

SĀPES

Mans Dievs, liec tiem, kas dzīvē akli cieš
Un nezin kāpēc, galvai pīšļus skarot, –
Lai gars tiem atziņu sirdsdzīlēs vieš,
Līdz sāpes tiem sāk jēgas gaismā starot.

Es spēju ciest, un balzāms gaišs man viss,
Ko prāts Tavs mīlot uzliek man un šausta, –
Es zinu, kas reiz Tevi nojautis,
Tas mirdzot iet, kaut sirds tam ērkšķos austa,

Bet to, kam mērķis stieg vēl dvēšles sūnās,
Kas maldās pasaulē kā klaidu zaigs,
Te mokās mests, te guldīts kaisles dūnās,
Lai simtkārt dziedē to Tavs sarga vaigs, –

Man sāpes draugi, kas ceļ mani pāri
Šai pasaulei uz tīrās saules āri. *Rihards Rudzītis*

*Sirsnīga pateicība Aleksandram Kozlovskim un
viņa brigādes vīriem Dzintaram, Mārim, Jānim u.c.
par sniegto palīdzību draudzes tualetes ierīkošanas
ārdarbos! Lai Dievs jūs svētī un sargā!*

Apsveicam draudzes jubilārus

65 gadu jubilejā –
Veroniku Dmitročenko (20.10.)

70 gadu jubilejā –
Austru Grecku (8.11.)

Brāļi un māsas Kristū!

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze, Reģ. Nr.

90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
www.lielvardnieki.lv

Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

